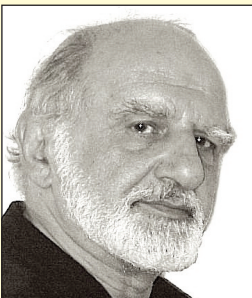

Μαζίμου εντάυθα

Καλημέρα κ. Πρόεδρε

Θα μπορούσε να είναι και ευλογία

Η εγκατάσταση χιλιάδων προσφύγων στη χώρα μας, υπό τις δεδομένες συνθήκες, είναι αναμφίβολως ένα μεγάλο πρόβλημα. Πώς να στεγάσεις, να ταΐσεις, να περιθάλψεις τόσους ανθρώπους, όταν δεν μπορείς να εξασφαλίσεις συνθήκες ανθρώπινης διαβίωσης σχεδόν για το ένα τρίτο του πληθυσμού σου, όσο δηλαδή αναγνωρίζεται επισήμως, από τον ΟΟΣΑ, ότι ζει κάτω από το όριο της φτώχειας; Και πώς να αντιμετωπίσεις, με τέτοια πραγματικότητα, τους ξενοφοβικούς που ωρύνονται «εδώ δεν έχουμε νερό για την άυλη μας, θα ποτίζουμε τους ξένους»;

με νερό για την άυλη μας, θα ποτίζουμε τους ξένους»;

Και όμως, αντί «κατάρας» η έλευση τόνων προσφύγων θα μπορούσε να είναι «ευλογία» για το ελληνικό κράτος και πρωτίστως την ελληνική οικονομία. Όσοι δεν αλληθωρίζουν, αναγνωρίζουν ότι ένα σημαντικό μέρος της ελληνικής οικονομίας, εδώ και χρόνια, κινείται χάρη στα εργατικά χέρια των οικονομικών μεταναστών. Από δύσκολες καλλιέργειες αγροτικών προϊόντων, έως την οικοδομική δραστηριότητα, αλλά και τμήμα της βιομηχανικής και βιοτεχνικής παραγωγής. Η Ελληνική οικονομία προσέφερε δουλειά και εισόδημα σε μετανάστες από τις χώρες που σήμερα τινάζουν τα πτέτα τους στο άκουσμα της λέξης «πρόσφυγες». Χώρες του πρώην ανατολικού συνασπισμού, άλλως «σοσιαλιστικού στρατοπέδου». Πολωνούς, Ρουμάνους, Ρώσους, Βουλγάρους, Αλβανούς, Ουκρανούς, Σκοπιανούς και άλλους.

Για να γίνει όμως αυτό θα έπρεπε να έχουμε μια κβέρνηση ικανή να εκπονήσει προγράμματα αξιοποίησης αυτού του εργατικού δυναμικού. Προγράμματα που θα αξίωνε να χρηματοδοτηθούν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στη βάση της απλής λογικής: Αφού δεν θέλετε τους πρόσφυγες, αφού επαινείτε εκείνους που κλείνουν τα σύνορα τους με αποτέλεσμα να μένουν οι άνθρωποι στην Ελλάδα, παρά την θέληση τους και παρά τα διεθνή νομικά δεδομένα για τα δικαιώματα των προσφύγων, τότε πρέπει να πληρώσετε. Για να έχουν οι άνθρωποι αυτοί στοιχειωδώς ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης.

Θα έπρεπε να υποβάλουμε σχέδια για την ορθολογική κατανομή τους σε περιοχές όπου, λέγω του οξύτατου δημογραφικού μας προβλήματος, έχουν ερημώσει από ζωή.

Δυστυχώς, όλα γίνονται στο πόδι. Αντί προγράμματος, ακολουθείται μονίμως η τακτική «βλέποντας και κάνοντας». Με αποτέλεσμα να τρέχουμε, ως συνήθως, είτε με «δεξιές», είτε με «αριστερή» κυβέρνηση, πίσω από τα γεγονότα. Έτσι, θα φορτωθούμε μόνον όλα τα αρνητικά, από το κλείσιμο των συνόρων —που τώρα κλείνουν και στην Αλβανία και στη Βουλγαρία— χωρίς κανένα απολύτως κέρδος. Με την Ευρώπη να επαινεί τα σκοπιανά συρματοπλέγματα, ενώ καταδικάζει τον φράχτη του Έβρου.

Γ. Π. ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ
giorgis@massavetas.gr

Εσείς θα κρίνετε αν τα νέα είναι ευχάριστα ή δυσάρεστα.

Το σημαντικό γεγονός της ημέρας, την Παρασκευή το πρωί, ήταν η έκφραση της ελπίδας της εικονιζόμενης ανωτέρω αναπληρώτριας υπουργού Κοινωνικής Αλληλεγγύης **Θεανώς Φωτίου**.

Πως λέμε « η ελπίδα έρχεται»; Ε, ήλθε.

Και ποια είναι αυτή η ελπίδα;

Ότι «δεν είμαστε **ΑΚΟΜΗ** χώρα του τρίτου κόσμου».

Μιλώντας σε πρωινή τηλεοπτική εκπομπή, για την διαχείριση του προσφυγικού προβλήματος, η κ. Φωτίου, επισήμανε μια δυσκολία σε ό,τι αφορά την εκταμίευση χρημάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, στα πλαίσια της «ανθρωπιστικής βοήθειας». Η δυσκολία έγκειται στο γεγονός ότι, ως τώρα, το κοινοτικό νομικό καθεστώς προβλέπει τέτοια βοήθεια μόνο για «τρίτες χώρες» και όχι για χώρες μελή της Ένωσης. Για τριτοκοσμικές δηλαδή.

Στην παρατήρηση του δημοσιογράφου ότι «μεις δεν είμαστε τριτοκοσμική χώρα», η απάντησή της κ. Φωτίου ήταν: «**Ελπίζω όχι ακόμη**».

Όταν εκείνη ...ελπίζει, εγώ αρχίζω να φοβάμαι.

Ειδικώς όταν βλέπω τις εικόνες από τις απάνθρωπες συνθήκες μέσα στις οποίες γεννιούνται παιδιά των προσφύγων μέσα στα λασπόνερα της Ειδομένης. (Ανω δεξιά).

Και όταν ακούω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση για την αντιμετώπιση αυτής της ανθρωπιστικής κρίσης που επιβάλλεται έξωθεν στην Ελλάδα, θα ξοδέψει το ...τεράστιο ποσόν των

Η πίσω πλευρά

Στα γεγονότα και τα πρόσωπα

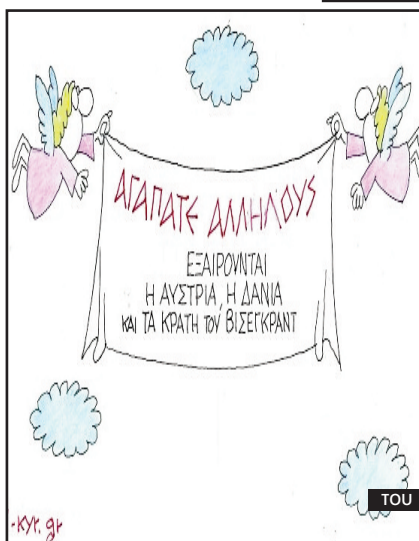
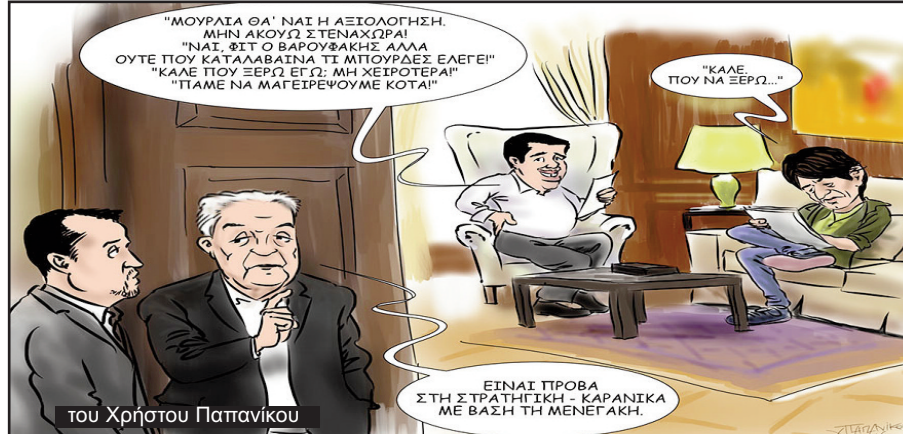
του Ανόρρα Πετρούλακη

του Ηλία Μακρή

του Χρήστου Παπανικολάου

του ΚΥΡ

του ΚΥΡ

του Κώστα Μητρόπουλου

επτακοσίων εκατομμυρίων ευρώ τα επόμενα ... τρία χρόνια.

Αν το πρόβλημα ήταν η ανικανότητα μιας δικής μας κυβέρνησης, θα ήταν ένα το κακό. Αλλά δεν είναι μόνον αυτό. Ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η ανευθυνότητα και η υποκρισία των εταίρων μας.

Που αποδέχονται την μεταφορά προβλημάτων του «τρίτου κόσμου» επί ελληνικού εδάφους, αλλά χωρίς το δικαίωμα της προς «τρίτους» βοήθειας.

Προκλητική στάση. Που γίνεται ακόμη προκλητικότερη όταν ακόμη δεν έχει υλοποιηθεί η υπόσχεση του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζαν Κλωντ Γιουνκέρ, για γενναία χρηματοδότηση προς αντιμετώπιση όχι πια της εισαγόμενης, αλλά της ενδημούσας «ανθρωπιστικής κρίσης». Την όποια, τουλάχιστον εκείνος, αποδέχεται.

Όπως την αποδέχεται και ο ΟΟΣΑ. Αλλά ακόμη και ο «σκληρός» Βόλφγκανγκ Σόιμπλε.

Αλλά βεβαίως για να ευαισθητοποιηθούν οι «ξένοι», έστω και αν είναι «εταίροι» μας, πρέπει εκείνοι που μας κυβερνούν να ενστερνισθούν το δίδαγμα της λαϊκής παροιμίας: «*Αν δεν κλάμει το παιδί, δεν δίνει η μάνα το βυζί*».

Αντ' αυτού πορεύθηκαν επί τόσο καιρό, με προεστάρη τον αλήστου μνήμης Βαρουφάκη, αλλά και τον ίδιο τον Αλέξη Τσίπρα, με την ανόητη θέση «δεν ζητάμε χρήματα, δεν θέλουμε χρήματα».

Πλην, *δει δη χρημάτων ω άνδρες Συριζαίοι. Και άνευ τούτων ουδέν εστί γενέσθαι των δεόντων.*

Ο οπισθογράφος